

PREVERJANJE IN OCENJEVANJE ZNANJA PRI NEMŠČINI (N2N)

Preverjanje znanja: je ugotavljanje predznanja in razumevanja snovi ter ni ocenjeno. Preverjanje znanja je lahko pisno ali ustno, način in oblika nista predpisana. S preverjanjem se dobi povratne informacije o doseganju ciljev in standardov znanja, le-te se preverja po končanem tematskem sklopu in pred ocenjevanjem.

Ocenjevanje znanja: V vsakem ocenjevalnem obdobju so učenci ocenjeni najmanj dvakrat, in sicer dobijo najmanj dve ustni oceni v prvem ocenjevalnem obdobju ter eno pisno in eno ustno oceno v drugem ocenjevalnem obdobju. Ocenjevanje znanja je napovedano, javno in sprotno. Ocenjuje se doseganje ciljev in standardov znanja. Učenec je ocenjevanja znanja lahko opravičen iz objektivnih razlogov.

Ustno ocenjevanje

Ustno znanje učencev se bo preverjalo in ocenjevalo skozi vse ocenjevalno obdobje po zaključenih tematskih sklopih in bo potekalo na različne načine.

-Splošna merila ustnega ocenjevanja:

- odlično (5): učenec odgovarja samostojno, jezikovno pravilno, brez podvprašanj; njegovi odgovori so pravilni, jasni, nedvoumni in kažejo razumevanje povedanega;
- prav dobro (4): učenec odgovarja večinoma samostojno (z enim ali dvema podvprašanjema); jezikovno pravilno; odgovori so ustrezni, razumevanje deloma pomanjkljivo;
- dobro (3): učenec odgovarja zatikajoče, potrebuje več podvprašanj; odgovori so približni in delno napačni;
- zadostno (2): učenec brez podvprašanj ne zna odgovarjati, tudi ob pomoči so odgovori pomanjkljivi in le deloma pravilni;
- nezadostno (1): učenec ne zna odgovoriti na vprašanja, molči ali daje napačne odgovore.

MERILNA LESTVICA OCENJEVANJA

50%>zadostno; 60 %>dobro; 75 %>prav dobro; 90 %> odlično

Opisniki / Kriteriji ocenjevanja znanja NNI (7./8. RAZRED)

0.	SPLOŠNA SPORAZUMEVALNA ZMOŽNOST	BESEDIŠČE	SLOVNICA IN KOHERENCA	IZGOVORJAVA
1	pre malo komunikacije za ocenjevanje.	pre malo komunikacije za ocenjevanje.	pre malo komunikacije za ocenjevanje.	pre malo komunikacije za ocenjevanje.
2	govori pogosto neustrezno, se odziva eno/nebesedno, potrebuje stalne spodbude, govori netekoče, prisotni so moteči premori.	je skromno in ponavljajoče, je pogosto neustrezno.	uporablja zelo omejen nabor jezikovnih sredstev, pogosto napravi več je in manjše napake, povedi redko povezuje.	je pogosto nerazumljiva s pogostimi težavami.
3	govori občasno neustrezno, se odziva kratko, potrebuje dodatne spodbude, govori netekoče, prisotni so premori.	je omejeno/ponavljajoče je večinoma ustrezno z občasnimi primeri neustreznosti.	uporablja omejen nabor jezikovnih sredstev, občasno napravi več je napake, pogosto pa manjše, povedi občasno neustrezno povezuje.	je občasno nerazumljiva s posameznimi težavami.
4	govori ustrezno, se ustrezno odziva, pripoveduje z malo dodatnimi spodbudami, govori pretežno tekoče, prisotna so pogosta zatikanja.	je primerno, je ustrezno, s posameznimi primeri neustreznosti.	uporablja pester nabor jezikovnih sredstev, pogosto napravi manjše napake, povedi večinoma ustrezno povezuje	je razumljiva, brez pogostih težav.
5	govori ustrezno, aktivno sodeluje v pogovoru, samostojno pripoveduje govori tekoče, prisotna so naravna zatikanja.	je bogato/raznoliko, je ustrezno.	uporablja pester nabor jezikovnih sredstev, občasno napravi manjše napake, povedi ustrezno povezuje.	je popolnoma razumljiva.

KRITERIJI ZA OCENJEVANJE GOVORNEGA NASTOPA (NNI)

KATEGORIJA	(1T)	(2T)	(3T)	(4T)	(5T)
A VSEBINA	Vsebina ne ustreza predpisani temi.	Vsebina nima večine zahtevanih elementov. Besedilo je preskopo.	Vsebina nima vseh zahtevanih elementov. Besedilo je skopo oz. odstopa od tematike.	Vsebina ima vse zahtevane elemente, vendar primanjkuje zanimivosti in pestrosti.	Vsebina ima vse zahtevane elemente, je pestra, zanimiva in poglobljena.
B BESEDIŠČE	Učenčevo besedišče je skromno ali neustrezno, uporablja le posamezne osnovne besede in besedne zveze. Omejitve v besedišču so velike, razumevanje povedanega je skoraj nemogoče.	Učenčevo besedišče je zelo pomanjkljivo, veliko napačnih rab, kar kaže na nepoznavanje tematike. Napačna raba besed in omejeno besedišče otežuje razumevanje povedanega.	Učenčevo besedišče je pomanjkljivo, pojavlja se občasna napačna raba; govor je zaradi neustreznih besed omejen. Razloži le nekatere nove besede oz. jih prikaže na koncu v slovarčku.	Učenec uporablja pričakovano besedišče, s katerim izkaže poznavanje in razumevanje tematike Tu in tam rabi neustrezne izraze in včasih kaj pove na drugačen način. Novo besedišče delno razloži.	Raba besedišča je ustrezna in prepričljiva. Novo besedišče sproti ali na koncu razloži.
C SLOVNICA	Učenec uporablja malo jezikovnih struktur. Napake v slovnici in tvorbi stavkov so velike in onemogočajo govor.	Učenec uporablja malo jezikovnih struktur. Napake v slovnici in besednem redu otežujejo, razumevanje.	Učenec uporablja pričakovane jezikovne strukture, ki so pogosto napačno rabljene, prav tako besedni red, kar dela nesmiseln pomen.	Učenec uporablja pričakovane jezikovne strukture, ki so večinoma pravilno rabljene. Napačna raba oz. napačen vrstni red ne motita preveč razumevanja.	Učenec uporablja raznolike jezikovne strukture, ki so pravilno rabljene. Vrstni red je brezhiben.
D NASTOP - VTIS NA POSLUŠALCA	Govor se zatika in je zelo razdrobljen, tako da je sledenje govoru skoraj nemogoče. Učenec celoten govorni nastop prebere oz. se izraža nerazumljivo; ne ohranja stika s poslušalci.	Govor je obotavljajoč, dostikrat se obrne v molk. Učenec se izraža delno jasno oz. govori pretiho ali s prehitrim tempom; učenec večinoma bere, večino časa ne ohranja stika s poslušalci.	Govor je v rabi moten, pretrgan z iskanjem besed za pravilno izražanje. Učenec se izraža delno jasno oz. občasno z neprimerno glasnostjo ali tempom; govori večinoma prosto, občasno ne ohranja stika s poslušalci oz. nima primerne drže.	Govor je v glavnem tekoč, z občasnimi težavami iskanja ustreznih besed. Učenec se izraža jasno ter s primerno glasnostjo in tempom; govori večinoma prosto, občasno ne ohranja stika s poslušalci ter ima primerno držo.	Govor poteka tekoče in prosto ter brez napora, približno enak naravnemu govoru. Učenec se izraža jasno ter s primerno glasnostjo in tempom; govori prosto, ohranja stik s poslušalci ter ima primerno držo.

Pisno ocenjevanje

Učenci bodo v šolskem letu pisno ocenjeni enkrat.

pisno ocenjevanje
marec / april

MERILNA LESTVICA OCENJEVANJA

Seštevek točk se pretvori v oceno.

45 %>zadostno; 60 %>dobro; 75 %>prav dobro; 90 %>odlično

Minimalni standardi NNI – 7. razred

Poslušanje: Učenci razumejo besedne zveze in pogosto besedišče, ki se nanašajo na najbolj temeljne stvari (npr. najosnovnejši osebni in družinski podatki, nakupovanje, neposredno življenjsko okolje, zaposlitev). Učenci razberejo glavno misel kratkih, jasno oblikovanih sporočil in obvestil.

Kadar je govor počasen in razločen, na splošno učenci prepoznavajo temo pogovora, ki poteka okoli njih. Razumejo besedne zveze in izraze, ki so povezani z njihovimi neposrednimi potrebami. Razberejo bistvo kratkih posnetih odlomkov o predvidljivih vsakdanjih stvareh.

Branje: Učenci berejo kratka, preprosta, varnostna, če so napisani v preprostem jeziku. vsakdanja besedila, kot so oglasi, prospekti, jedilniki in urniki. V njih znajo poiskati natančno določen, predvidljiv podatek.

Učenci razumejo kratka, preprosta besedila o znanih temah, napisana v jeziku, v katerem prevladujejo zelo pogosti vsakdanji izrazi ali izrazi, povezani z njihovimi aktivnostmi. Razumejo predpise, na primer o

Govorno in pisno sporazumevanje: Učenci se znajo sporazumevati v preprostih okoliščinah, kadar gre za neposredno izmenjavo informacij o splošnih, vsakodnevnih stvareh. Znajdejo se v krajših družabnih pogovorih, čeprav ne razumejo dovolj, da bi se lahko pogovarjali samostojno.

Razumljivo se lahko izražajo z zelo kratkimi izjavami, v katerih pa so zelo očitni premori, napačni začetki in preoblikovanja. Znajo pokazati, ali sledijo sogovorčevim besedam, vendar redko razumejo dovolj, da bi pogovor usmerjali po svoji volji. Pri sporazumevanju uporabljajo preproste stavčne strukture z naučenimi frazami, skupinami nekaj besed in vzorci. Odgovoriti znajo na vprašanja in se odzvati na preproste trditve.

Govorjenje: Učenci znajo uporabiti besedne zveze in povedi, s katerimi lahko preprosto opišejo sebe, svojega prijatelja, svojo družino in druge ljudi, življenjske razmere ali svojo izobraževalno pot.

Pisanje: Učenci znajo tvoriti kratka, preprosta obvestila in sporočila, ki se nanašajo na trenutne potrebe. Pisati znajo zelo preprosta osebna pisma, npr. se komu za kaj zahvaliti.

Učenci z uporabo preprostih tehnik znajo začeti, vzdrževati ali končati kratek govor o znani, pogosto vnaprej pripravljeni temi. Po predhodni vaji znajo posredovati zelo kratka obvestila z naučeno vsebino, ki so razumljiva za poslušalca. Izbrati in ponoviti znajo ključne besede in besedne zveze ali kratke stavke iz besedila, primernega njihovim omejenim zmožnostim in izkušnjam. Pisati znajo kratka in preprosta sporočila v obliki ustaljenih obrazcev za neposredne potrebe. Pri tem uporabljajo kratke nize preprostih besednih zvez in stavkov, ki jih povežejo v preprosto zaporedje s preprostimi povezovalci, kot so in, ampak in ker. Nekatere preproste strukture uporabljajo pravilno, vendar še vedno sistematično delajo določene osnovne napake (npr. pravopisne napake, ujemanje glagola z osebkom, uporaba člena itd.), kljub temu je po navadi jasno, kaj želi povedati.

INDIVIDUALIZACIJA IN DIFERENCIACIJA

Učencem glede na zmožnosti in druge posebnosti prilagajamo pouk nemščine tako v fazah načrtovanja, organizacije in izvedbe kot pri preverjanju in ocenjevanju znanja. Izvaja se kot notranja, fleksibilna diferenciacija v obstoječih izvedbenih oblikah. Pri tem smo še posebej pozorni na specifične skupine in posameznike; vzgojno-izobraževalno delo temelji na konceptih, smernicah in navodilih, sprejetih na Strokovnem svetu RS za splošno izobraževanje (nadarjeni učenci in učenci z učnimi težavami, učenci s primanjkljaji na posameznih področjih učenja, učenci tujci).

Prilagoditve lahko učitelj vnaprej pripravi in načrtuje (npr. za učence, ki niso vešči uporabe slovarja, pripravi prikaze, vaje itd.), lahko pa se med poukom sproti odziva na njihove pokazane potrebe (npr. če med poukom ugotovi, da posamezni učenci potrebujejo podporo pri rabi slovarja). Veliko prilagoditev pri pouku angleščine je didaktičnih in so sestavni del pestrega, raznolikega pristopa k poučevanju, ki upošteva razlike med učenci. Poleg tega pa je možno prilagajati tudi učne cilje, motiviranje učencev, stopnjo samostojnosti oz. vodenosti, učna sredstva in pripomočke, domače delo itd. Končni cilj tega pa je povečevanje, izboljševanje uspešnosti učenca.

